

Les i dag:
**familie-
dagen**– En balanse-
gang å være
foreldre

SIDE 11

– Uendeleg
godt å være
saman

SIDE 12 OG 13

Mulighet
til å
påvirke

KOMMENTAR SIDE 14

Rystende forhold for ukrainske gatebarn

FOTO: OVE EIKJE

DET ER MIDT på dagen, men de 20 barna på det ukrainske mottaket for gatebarn ligger til sengs når vi kommer på besøk.

– Vi har 50 senger, men det har vært opptil 73 barn på mottaket. Da var det flere i samme seng, og noen måtte ligge på golvet, forteller Tatyana som har

jobbet på motaket i sju år. Mange forsøker å rømme, inntil de blir grepet igjen av politiet, slått nesten helseløse og brakt tilbake til mottaket. Det er lite håp og glede å spore i de tomme blikkene til barna.

SIDE 10

– Et gjerrig kirkebudsjet

– Trond Giske må gjøre om mye på budsjettet for Den nroske kirke dersom han skal kunne være en kirkeminister i i ordets egentlige forstand, mener Dagrunn Eriksen i KrF.

SIDE 4

– Setter fokus på det alternative

– Prinsessen har uten tvil forsterket interessen for nyreligiøsitet. Hun går inn i dette så hundre prosent. Det er en skikkelig omfavelse av New Age-bevegelsen, sier førsteamanuensis Arild Romarheim ved MF.

SIDE 6 OG 7

Liten støtte til heldagsskole

– Jeg er ikke overbevist om at det blir en bedre skole for elevene med flere timer, uttalte Odd Einar Dørum (V) på skoleleder-konferansen til Kristne Friskolers Forbund.

SIDE 7

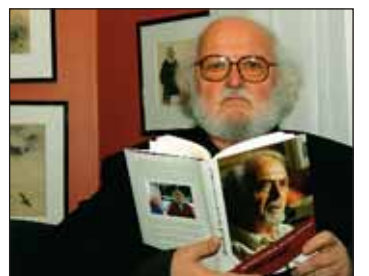
Slakt og ros av EU-traktaten

– EUs toppsjef er et foreløpig historisk høydepunkt i arroganseutøvelse, sier Maria Walberg i Nei til EU som slakter den nye EU-traktane. Ja siden hyller derimot traktatenigheten.

SIDE 9

Ettertanker fra Grünfeld

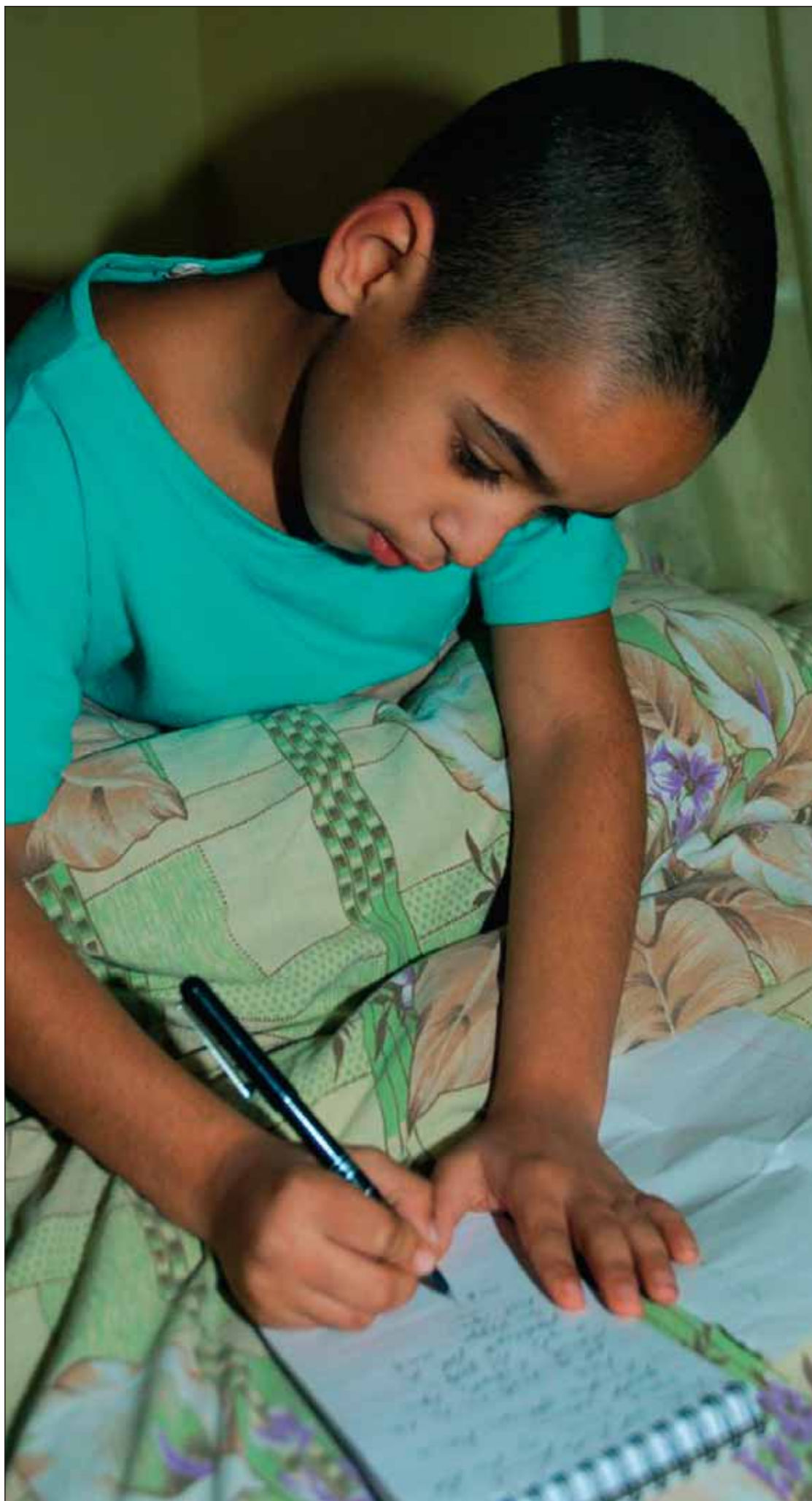
– Hans liv er umåtelig interessant. Han utgav seg aldri for å være noen annen enn den han var, sier Jan Otto Johansen om vennen Berthold Grünfeld. Samtaler mot slutten av Grünfelds liv endte som boken «Ettertanker» ført i pennen av Johansen.

SIDE 5

Se Lunde Forlags katalog,
som er innstikk i fredagens avis

LUNDE
FORLAG

MAMA: – Jeg kan bare skrive ett ord, og det er «mama», sier Emil, som oppholder seg på et statlig mottak for gatebarn. FOTO: OVE EIKJE

Rystende møte med gatebarn

Gategutten Emil (10) kan bare skrive ett ord, og det er «mama». Men moren vil ikke ha noe med ham å gjøre....

i ukraina

Ove Eikje
JOURNALIST

– Jeg skal bli en skikkelig mann når jeg blir voksen, og da skal jeg jobbe som taxisjåfør, sier Emil til Dagen.

Vi treffer ham på et statlig mottak for gatebarn. Dette er et fryktelig sted, og nesten som en konsentrasjonsleir for barn. Hit kommer barna når politiet har fått tak i dem gjennom sine razzia. Gatebarna blir blant annet snauklippet når de ankommer, og det gjelder også jentene, for å hindre at det blir lus i leiren.

Ligger til sengs

Det er for tiden 20 gutter og jenter fra tre til atten år som bor her i maksimum 90 dager før de skal bringes videre i systemet. De fleste havner på et av de statlige barnehjemmene som drives rundt i landet, så framtidsutsiktene er ikke særlig lyse.

Når vi kommer på besøk midt på dagen, ligger alle barna til sengs, og det er opptil seks på hvert rom. Barnas ansikter forteller alt om hvordan de har det, og det er lite håp og glede å spore i de tomme blikkene.

– Jeg har vært her en måned nå, og liker ikke å

være her, sier Emil.

Mange forsøker å rømme, inntil de igjen blir grepet av politiet, slått nesten helseløse og brakt tilbake til mottaket.

Emil var også plassert her for et år siden, og rømte først hjem og så videre ut på gata. Men politiet fikk tak i han der han gikk og tigget for å skaffe seg mat, og han ble fraktet tilbake til uverdige forhold i «konsentrasjonsleiren».

Faren i fengsel

Emil kommer fra den ukrainske byen Mukochevo, og det er ikke lystelig å høre om hans foreldre:

– Far er i fengsel og mor bryr seg ikke om meg. Jeg har også en søster og to brødre, forteller gutten.

Emil har gått litt på skole, men likte seg ikke, så han kan ikke lese og skrive noe særlig.

– Jeg kan bare skrive ett ord, forteller han, og får låne min penn og journalistblokk. Snart kan vi lese ordet MAMA på arket.

– Hvilke ønske har du for fremtiden?

– At jeg får være sammen med mor, far og mine søsken, og at vi kan ha det godt, utbryter han uten noen betenkingstid. Men vi frykter at fremtiden hans kan bli både vond og vanskelig.

Det er tøft å ta farvel da vi forlater rommet med seks vinkende gatebarn som opplever et liv som er fryktelig å beskrive. DAGEN

Far er i fengsel, og mor bryr seg ikke om meg.

EMIL

– Opptil 73 barn fra hele landet i mottaket

– Det kommer barn hit fra hele landet, og dessuten noen som har tatt seg ulovlig over grensa fra Moldova og Russland.

Dette forteller **Tatyana (bildet)**, som har jobbet på mottaket i sju år.

– Vi har totalt 50 senger,

men det har vært opptil 73 barn i mottaket. Da var det flere i samme seng, og noen måtte ligge på golvet. Årsaken til at det ble så mange var at politiet hadde gjort stor razzia og oppsporet mange gatebarn, forteller hun.

Dagsrytme

– Hvordan er dagsrytmen her på mottaket?

– Barna vekkes halv åtte, og står opp og steller seg før fro-

kost klokka ni. Deretter er det tid for å leke litt, og noen kan også lese og skrive. Middag serveres halv tolv, og etterpå er det stille tid der barna ligger i sengene fram til klokken fire. Så er det mulig å se litt på TV og være utendørs før kveldsmat klokka sju. Og så legger barna seg klokka ni, svarer Tatyana.

Hun synes det er trist å fortelle at det er et økende behov for statlige mottak for gate-

barn, og det er alltid mange som trenger et slikt oppbevaringssted.

– Barna plukkes opp på gata av politiet, og noen blir tatt fra foreldrene på grunn av alkohol og mishandling. Etter at barna har vært hos oss en kortere eller lengre periode, blir de fordelt rundt til ulike familier og barnehjem, forteller Tatyana. DAGEN

